Credincioșia – Roada Duhului

Deschidem la Epistola către Galateni, la capitolul 5, și citim de la versetul 22, un verset bine cunoscut de noi toți. Am subliniat cu alte ocazii importanța de a cunoaște acest verset pe de rost, pentru a cunoaște bine roada Duhului. Dacă nu cunoaștem roada Duhului, nu vom putea colabora cu El pentru a manifesta această roadă în viețile noastre. Citim *„Roada Duhului este dragostea, pacea, bucuria, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege.”*

Astăzi, aș dori să aprofundăm înțelesul **credincioșiei**. Poate că unii dintre noi nu acordă suficientă atenție acestei trăsături de caracter, care este prezentă la Domnul Isus. Înainte de a explora alte texte din Scriptură, să definim ce înseamnă a fi credincios și ce înseamnă a fi necredincios. Deseori, tratăm acești termeni biblici superficial, și răspundem prea ușor că suntem credincioși. Dar să nu uităm, credincioșia este roada Duhului.

Mulți oameni confundă credința cu credincioșia, dar acestea nu sunt identice. Vom verifica și aceste aspecte. Așadar, să citim definiția: a fi credincios înseamnă a fi devotat și fidel, în cazul nostru, lui Dumnezeu, deoarece trebuie să fim credincioși Lui. A fi neclintit și statornic în fața unui angajament sau legământ pe care l-am făcut sau l-am încheiat.

A fi devotat lui Dumnezeu, pe care Îl privim ca Tată și ca Stăpân, înseamnă a fi devotat Stăpânului. Să ne gândm ce înseamnă să fim devotați Stăpânului sau fideli lui Dumnezeu. Pe de altă parte, termenul necredincios se referă la persoana care nu își respectă cuvântul dat, care nu este statornică în angajamentele sale, care este infidelă.

Acum, să citim în 2 Corinteni pentru a aprofunda această temă. Când citim despre credincioși și necredincioși, este important să reținem aceste definiții și să ne amintim că roada Duhului este credincioșia. În *2 Corinteni 6:14-15* ni se spune: *„Nu vă înjugaţi la un jug nepotrivit cu cei necredincioşi. Căci ce legătură este între neprihănire şi fărădelege, sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? Ce înţelegere poate fi între Hristos şi Belial, sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios?”*

Acest pasaj ne îndeamnă să recunoaștem diferența dintre cel fidel, statornic în legământ, și cel infidel, care își calcă cuvântul. Este o poruncă clară: *„nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși”*, marcând astfel o separare între credincioși și necredincioși.

Aici nu este vorba despre simpla credință, ci despre cei care sunt fideli lui Dumnezeu și cei care nu sunt. Roada Duhului este credincioșia, iar Dumnezeu însuși este exemplul suprem de credincioșie.

Nu putem vorbi despre credința lui Dumnezeu, ci despre credincioșia Sa. În Exod 33, Dumnezeu se revelează lui Moise. În versetul 13, Moise îi cere lui Dumnezeu să-i arate căile Sale pentru a-L cunoaște mai bine, spunând: *„Acum, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, arată-mi căile Tale, atunci Te voi cunoaște și voi avea trecere înaintea Ta.” *Amin.

În continuare, la capitolul 34, Domnul i se descoperă lui Moise, și citind de la versetul 5 și 6, aflăm că *„Domnul S-a pogorât într-un nor, a stat acolo lângă el, şi a rostit Numele Domnului. Şi Domnul a trecut pe dinaintea lui, şi a strigat: Domnul, Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare şi milostiv, încet la mânie, plin de bunătate şi credincioşie.” *Amin.

Astfel, Dumnezeu este descris ca fiind plin de îndurare, milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie, iar aceste calități sunt reflectate în roada Duhului, care are, printre multe altele, și credincioșia. Dumnezeu își manifestă credincioșia față de noi, oamenii. În Deuteronom, capitolul 7, ni se revelează credincioșia lui Dumnezeu. Textul pe care îl vom aborda ne prezintă o definiție a naturii lui Dumnezeu, așa cum am citit și în Exod, unde El își dezvăluie trăsăturile de caracter. Una dintre aceste trăsături este credincioșia, iar Dumnezeu ne solicită să manifestăm și noi aceeași loialitate și fidelitate. Citim versetul 9 *„Să ştii dar că Domnul, Dumnezeul tău, este singurul Dumnezeu. El este un Dumnezeu credincios şi Îşi ţine legământul şi îndurarea până la al miilea neam de oameni faţă de cei ce-L iubesc şi păzesc poruncile Lui.”* Amin.

Evanghelia ne confirmă acest lucru, subliniind că El este un Dumnezeu credincios și își onorează angajamentul sau legământul Său. În Geneza, descoperim că Dumnezeu a dorit să creeze omul după chipul și asemănarea Sa, astfel încât omul să fie asemenea lui Dumnezeu, care este credincios.

Vom citi și din Isaia, capitolul 11, versetele de la 1 la 5, unde se vorbește despre Domnul Isus. Menționez că este o profeție despre venirea Mântuitorului „*Apoi o Odraslă va ieşi din tulpina lui Isai, şi un Vlăstar va da din rădăcinile lui. Duhul Domnului Se va odihni peste El, duh de înţelepciune şi de pricepere, duh de sfat şi de tărie, duh de cunoştinţă şi de frică de Domnul. Plăcerea lui va fi frica de Domnul; nu va judeca după înfăţişare, nici nu va hotărî după cele auzite, ci va judeca pe cei săraci cu dreptate, şi va hotărî cu nepărtinire asupra nenorociţilor ţării; va lovi pământul cu toiagul cuvântului Lui, şi cu suflarea buzelor Lui va omorî pe cel rău. Neprihănirea va fi brâul coapselor Sale, şi credincioşia brâul mijlocului Său*.” Amin.

Domnul Isus este caracterizat prin credincioșie și neprihănire, fiind numit împărat al neprihănirii. În Romani 8, ni se spune că am fost hotărâți mai înainte să fim asemenea chipului Fiului Său, care este credincios.

Credincioșia caracterizează pe Dumnezeu, pe Fiul Său și trebuie să ne caracterizeze și pe noi. Duhul Sfânt lucrează împreună cu noi, cu Cuvântul, prin Biserică, pentru a ajunge la această roadă a Duhului, să ne asimilăm cu Domnul Isus.

În Apocalipsa 1, citim versetul 4 și 5: *„Ioan, către cele șapte biserici care sunt în Asia, har și pace vouă din partea Celui ce este, Celui ce era și Celui ce vine, și din partea celor șapte duhuri care stau înaintea scaunului Său de Domnie, și din partea lui Isus Hristos, **martorul credincios,** Cel întâi născut din morți, Domnul împăraților pământului.” *Amin*.* Domnul Isus este martorul credincios.

Să ne referim și la 1 Corinteni, capitolul 1, unde se vorbește despre Domnul, despre Dumnezeu. Această trăsătură de caracter, credincioșia, trebuie să ne-o imprimăm bine în minte, pentru că trebuie să lucrăm la ea, să ajungem să avem această roadă a Duhului. Citesc versetul 8 și 9: *„El vă va întări până la sfârșit, în așa fel ca să fiți fără vină în ziua venirii Domnului nostru Isus Hristos. **Credincios este Dumnezeu,** care v-a chemat la părtășie cu Fiul Său, Isus Hristos.”*

În 2 Tesaloniceni, capitolul 3, versetul 3, găsim un alt verset care afirmă: *„Credincios este Domnul, El vă va întări și vă va păzi de cel rău.” *Amin*.* El este credincios și își îndeplinește promisiunile sau angajamentele cu credincioșie. Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că credincioșia Lui durează în veci, din neam în neam, este veșnică și ne cheamă și pe noi la credincioșie.

Mai citesc un verset despre Domnul, despre această trăsătură de caracter, pe care trebuie să ne-o întipărim bine în minte. Din 1 Corinteni 10, versetul 13: *„Nu v-a ajuns nicio ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și **Dumnezeu, care este credincios**, nu vă va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre. Ci împreună cu ispita a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca să o puteți răbda.”* Amin.

Dumnezeu este credincios. Să ne gândim la această lucrare a lui Dumnezeu. Dumnezeu, care este credincios, a promis că ne va întări și ne va păzi de cel rău.

Am citit că El ne va păzi și nu va îngădui să fim ispitiți peste măsura noastră. Când diavolul vine să ne ispitească, Dumnezeu este prezent, nu doarme și nu este plecat în călătorie. Fiind credincios, El este prezent și atent să își îndeplinească promisiunea, angajamentul pe care și l-a luat. Credincios înseamnă a fi loial, statornic într-un angajament, neclintit. Credincioșia lui Dumnezeu este un maxim, nu există nimic care să dovedească necredincioșia Lui.

În ceea ce ne privește pe noi, citim din Matei, capitolul 23, care este o mustrare și un avertisment. Este posibil să facem multe lucruri, dar să nu fim atenți la credincioșie. Trebuie să fim credincioși nu numai lui Dumnezeu, ci și față de alți oameni. Cuvintele *„credincios”* și *„necredincios”* trebuie înțelese corect. Dacă suntem credincioși, trebuie să fim așa în toate angajamentele pe care le facem, așa cum face Dumnezeu, care nu este credincios numai Domnului Isus, ci și nouă. El ne cere să fim și noi credincioși Lui.

Din Matei 23, versetul 23, reținem că acest capitol este dedicat mustrării cărturarilor și fariseilor, dar este și un avertisment pentru noi. *„Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici, pentru că voi dați zeciuială din izmă, din mărar și din chime,n și lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila și **credincioșia**; pe acestea trebuia să le faceți și pe acelea să nu le lăsați nefăcute.”* Amin.

Printre cele mai însemnate lucruri din lege se numără credincioșia. În cartea lui Osea, mila este adesea asociată cu bunătatea, în versetul 6 din Osea capitolul se găsește o mustrare legată de aceste calități: *„Căci bunătate voiesc.” *E plin de bunătate Dumnezeu. El ne cheamă și pe noi la același lucru.

Această mustrare este adresată celor care nu au fost fideli și loiali lui Dumnezeu, subliniind importanța credincioșiei. Pentru a accentua această idee, sunt citate câteva versete care vorbesc despre credincioșie, cum ar fi Psalmul 146, care afirmă: *„El a făcut cerurile și pământul, marea și tot ce este în ea; **El ține credincioșia în veci.**„* De asemenea, în Psalmul 50, versetul 5, este o chemare adresată credincioșilor: *„Strângeți-mi pe credincioșii Mei care au făcut legământ cu Mine prin jertfă.”* Acest verset ne îndeamnă să meditățm: Dacă Dumnezeu este credincios și își ține legământul, și noi trebuie să ne ținem legământul față de El.

În continuare, analizăm pilda talanților din Evanghelia după Matei, capitolul 25, care ilustrează cum fiecare trebuie să își valorifice darurile primite de la Dumnezeu. În această pildă, un om de încredințează averea sa robilor săi înainte de a pleca într-o altă țară. Unuia îi dă cinci talanți, altuia doi și altuia unul, *„fiecăruia după puterea lui”,* și apoi pleacă. Robii care au primit cinci, respectiv doi talanți, l-au pus în negoț și câștigă alți talanți, în timp ce cel care a primit un talant își îngroapă banii în pământ. La întoarcerea stăpânului, cei care au investit sunt lăudați: *„Bine, rob bun și credincios, ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău.”*

Această pildă subliniază importanța de a fi credincios și de a folosi ceea ce ni se încredințează într-un mod care aduce creștere și beneficii. „*Cel ce a primit cei doi talanți a venit și el și a zis: ‘Doamne, mi-ai încredințat doi talanți; iată că am câștigat cu ei alți doi talanți.’ Stăpânul său i-a zis: ‘Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău.’ Cel ce a primit un singur talant a venit și el și a zis: ‘Doamne, am știut că ești un om aspru, care seceri de unde n-ai semănat și strângi de unde n-ai vânturat; mi-a fost teamă și m-am dus și am ascuns talentul în pământ; iată-ți ce este al tău.’ Stăpânul său i-a răspuns: Rob viclean și leneș, ai știut că secer de unde n-am semănat și că strâng de unde n-am vânturat; prin urmare, se cădea ca tu să-mi fi dat banii la zarafi, și la venirea mea, eu mi-aș fi luat înapoi cu dobândă ce este al meu. Luați dar talentul și dați-l celui ce are zece talanți, pentru că celui ce are i se va da și va avea de prisos, dar de la cel ce n-are se va lua și ce are. Iar pe robul acela netrebnic, aruncați-l în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.”* Amin.

Stăpânul, la versetul 23, i-a zis: *„Bine, rob bun și **credincios; ai fost credincios** în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău.”* Nu îl ceartă, ci îl laudă pentru credincioșia sa, chiar dacă a avut de administrat puține lucruri. Încredințarea inițială a fost de cinci talanți, iar afirmația este: *„Ai fost credincios în puține lucruri”* Aceasta subliniază importanța de a fi credincios în orice responsabilitate, indiferent de mărimea ei. Credincioșia este, într-adevăr, roada Duhului.

Continuăm cu citirea din Matei, de la versetul 45: *„Care este deci **robul credincios** și înțelept pe care l-a pus Stăpânul Său peste ceata slugilor sale, ca să le dea hrana la vremea hotărâtă? Ferice de robul acela pe care Stăpânul Său, la venirea lui, îl va găsi făcând așa. Adevărat vă spun că îl va pune peste toate averile sale.”* Amin.

În pilda talanților, sunt menționați robi care primesc responsabilități diferite de la stăpânul lor. Robul credincios și înțelept este cel care își îndeplinește datoria de a administra ce i-a fost

încredințat, inclusiv de a da hrana slugilor la timpul potrivit. Să reflectăm asupra unei ilustrații practice: dacă încredințăm cuiva din adunare o responsabilitate, ce se așteaptă de la acea persoană? Să îndeplinească sarcina, sau să nu o facă?

Domnul Isus evidențiază în Matei 25, prin pilda talanților, că doi dintre robi i-au adus stăpânului lor mai mult decât le-a fost încredințat. Nu doar că i-au adus înapoi cei doi talanți, ci mai mult. Inițial, stăpânul le-a dat cinci, respectiv doi talanți, și încă unuia, un singur talant. A existat un rob care i-a returnat stăpânului exact talentul primit, fără să-l fi înmulțit.

Textul nu specifică explicit că stăpânul le-a cerut să facă ceva anume cu averea sa, doar că le-a încredințat-o. Nu se menționează că le-a solicitat să o înmulțească. Cine a avut inițiativa? Unul dintre robi a ales să păstreze avuția stăpânului așa cum era. Dar este acesta considerat credincios în ochii stăpânului?

Personal, am observat ceva și vă îndemn și pe voi să luați în considerare următorul aspect: când încredințezi unui om din lume o sarcină, în schimbul unui salariu sau pentru profit, este posibil să o îndeplinească cu sârguință, lucrând mai mult decât cele opt ore standard, poate chiar zece sau unsprezece ore, deoarece este conștient că va primi o recompensă.

A fost motivat de prima recompensă primită și a observat că locul unde lucrează răsplătește inovația și efortul depus pentru un beneficiu. Și noi, la final, avem un beneficiu. Este scris: *„Te voi pune peste multe lucruri. Intră în bucuria stăpânului tău.”* Nu-i așa că este o afacere bună?

Am observat că cei religioși, printre care ne numărăm și noi, adesea îndeplinim sarcinile care ne sunt încredințate superficial. Cunoașteți expresia *„de mântuială”*? Ce înseamnă ea? Este o expresie populară care sugerează o abordare neglijentă. Când acționăm *„de mântuială”*, cum suntem percepuți, credincioși sau necredincioși? În cazul robului viclean și leneș, acesta i-a returnat stăpânului exact talentul primit, fără să-l fi diminuat sau să-i fi adăugat ceva.

În zilele noastre, trebuie să ținem cont de inflație. Dacă îi încredințezi unui om un talant astăzi și te întorci peste cinci ani să-ți recuperezi talantul, valoarea acestuia nu va mai fi aceeași din cauza inflației. Am aflat recent de la soția mea că prețul borcanelor pe care le-a cumpărat acum câțiva ani s-a schimbat semnificativ. În urmă cu patru sau cinci ani, poate chiar trei, un borcan de un litru costa un leu, iar acum același borcan costă patru lei. Acest lucru ilustrează cum valoarea lucrurilor se poate schimba în timp. Dacă ți-aș fi dat un leu acum patru ani și nu ai fi făcut nimic cu el, astăzi nu ai mai putea cumpăra același borcan cu el.

Această situație ne aduce aminte de pilda *„Robului credincios și înțelept”*, pe care Stăpânul l-a pus peste ceata slujitorilor săi, pentru a le da hrana la vremea potrivită. Nu este suficient să fim doar credincioși, ci trebuie să fim și înțelepți. *„Ferice de robul acela pe care stăpânul său, la venirea Lui, îl va găsi făcând așa. Adevărat vă spun că îl va pune peste toate averile sale.” *Amin.

Aceasta este o afacere bună. Dacă suntem credincioși chiar și în puține lucruri, ni se promite că vom fi puși peste multe lucruri. Nu slujim fără speranța unei recompense, și chiar dacă am face-o, ar trebui să rămânem credincioși și loiali stăpânului nostru.

Este important să ne amintim că nu ne naștem cu credincioșia; aceasta este o roadă a Duhului pe care trebuie să o cultivăm pentru a crește în noi. Înainte de a citi din Luca, să ne reamintim cuvintele din Matei 6: *„Dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor?”* Trebuie să ne străduim să creștem în credincioșie.

În Luca 16, ne întâlnim cu pilda* „Ispravnicului necredincios”*. Acest ispravnic a fost prins de stăpânul său risipindu-i averea. Când risipim averea lui Dumnezeu, nu putem fi considerați credincioși. Amintindu-ne de pilda talanților, dacă returnăm doar un talant, este ca și cum am risipi, deoarece valoarea acestuia se devalorizează în timp.

Prin urmare, trebuie să investim ceea ce avem, fie că este vorba de a-l pune la zarafi sau la bancă, pentru a menține valoarea intactă prin dobândă. Citim cu atenție de la versetul 10 până la versetul 13: *„Cine este credincios în cele mai mici lucruri, este credincios și în cele mari, și cine este nedrept în cele mai mici lucruri, este nedrept și în cele mari. Deci dacă n-ați fost credincioși în bogățiile nedrepte, cine vă va încredința adevăratele bogății? Și dacă n-ați fost credincioși în lucrul altuia, cine vă va da ce este al vostru? Nici o slugă nu poate sluji la doi stăpâni, căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt, sau va ține numai la unul și va nesocoti pe celălalt. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.”* Amin.

Aceste versete ne oferă ocazia să reflectăm la modul în care ne trăim viața și să evaluăm credincioșia noastră. Domnul Isus este exemplul suprem de credincioșie, așa cum este scris: *„Cine este credincios în cele mai mici lucruri, este credincios și în cele mari.”* În schimb, Cuvântul lui Dumnezeu ne avertizează: *„Cine este necredincios în lucruri mici, va fi necredincios și în lucruri mari.”* De asemenea, ni se spune: *„Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși.”* Acest sfat ne îndeamnă să ne gândim la influențele pe care le permitem în viețile noastre și la importanța de a nu adopta necredincioșia celorlalți.

În Evanghelia după Matei, ni se prezintă o pildă care ne îndeamnă să fim conștienți de faptul că Stăpânul poate veni oricând și că trebuie să fim pregătiți, nu să ne comportăm ca și cum El ar întârzia sau ca și cum nu ni s-ar cere socoteală.

Exemplul personal pe care îl aduc este din experiența mea ca șef la o firmă de transport. Aveam un portar care îmi semnala comportamentul angajaților: când ieșeam în curte, toți se activau și se prefăceau că muncesc, dorind să mă impresioneze cu hărnicia lor. Însă, în momentul în care mă întorceam în birou, ei își abandonau treaba și se ocupau de interesele personale. Aceasta ilustrează ideea că adevărata credincioșie nu este condiționată de prezența unui supraveghetor, ci este constantă și sinceră, indiferent de circumstanțe.

Ați observat vreodată că sunteți mai harnici atunci când apare un șef? Sau că ne arătăm mai zeloși când vine cineva care poate să vadă și să aprecieze munca noastră? Adesea, suntem tentați să fim leneși și să ascundem, dacă este posibil, lipsa noastră de credincioșie. Dar când ar trebui să fie vizibilă credincioșia noastră? Când vine șeful să ne vadă? Când stăpânul vine să mă vadă, ce fac?

Sau ce fac în absența stăpânului? Talanții au fost înmulțiți în absența stăpânului, nu în prezența stăpânului sa. Stăpânul a plecat într-o țară îndepărtată și l-a pus pe acest rob credincios și înțelept să fie ispravnic peste slugile și averea sa.

Dar dacă robul acesta începe să se comporte ca și cum ar fi el proprietarul, să bată slugile, ce se va întâmpla cu el? În schimb, dacă stăpânul vine pe neașteptate și îl găsește îndeplinindu-și datoria, îl va pune peste toate averile sale. Roada Duhului este credincioșia chiar și în cele mai mici lucruri, fiind credincioși doar în fața lui Dumnezeu.

Când facem un angajament cu cineva, trebuie să fim atenți la respectarea acestuia. Nu este suficient să ne comportăm diferit de un păgân care acționează doar pentru bani. În Epistola către Tit, capitolul 2, versetele 9-10, citim: *„Să învețe pe robi să fie supuși stăpânilor lor, să le fie pe plac în toate lucrurile, să nu le toarcă vorba, să nu fure nimic și totdeauna să dea dovadă de o desăvârșită credincioșie ca să facă în totul cinste învățăturii Mântuitorului nostru Dumnezeu.”* Amin.

Nu doar robii trebuie să dea dovadă de credincioșie desăvârșită. În vremea când robii erau membri ai bisericii și aveau un statut diferit în afara acesteia, Apostolul Pavel, prin intermediul lui Tit, îi îndemna să arate credincioșie față de stăpânii lor, care teoretic erau considerați dușmani.

Pavel îi învăța cum să trăiască în relația cu acești stăpâni. În învățăturile apostolului Petru, suntem îndemnați să slujim chiar și celor ce sunt greu de mulțumit, să fim întotdeauna credincioși. Cuvântul *„totdeauna”* sugerează o constanță în comportament, o dovadă permanentă de credincioșie. *„Totdeauna să dea dovadă de **o desăvârșită credincioșie** față de stăpânii lor, față de ce cer stăpânii lor, față de ce li se cere să se arate credincioși.”* Cuvântul *„credincios”* înseamnă a fi fideli, loiali și devotați, arătând o desăvârșită credincioșiei, pentru a face cinste învățăturii lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru. Domnul este cel care ne învață despre credincioșie.

În contextul bisericii sau adunării, credincioșia este de asemenea esențială, dar Apostolul Pavel nu se limitează la acest cadru. El subliniază necesitatea de a arăta o desăvârșită credincioșie și în mediul laic, în fața angajatorilor noștri. Apostolul Pavel îi învață pe frații în credință să facă cinste și să ajungă la roada Duhului, care este credincioșia, o trăsătură de caracter a Domnului Isus.

În *1 Corinteni 4*, Apostolul Pavel ne reamintește că trebuie să fim văzuți ca slujitori ai lui Hristos și ispravnici ai tainelor Lui Dumnezeu. Se cere ca fiecare ispravnic să fie găsit credincios în lucrul încredințat lui. Amin. Ne întrebăm câți dintre noi putem afirma că suntem cu adevărat slujitori ai lui Hristos. Toți ar trebui să fim slujitori și ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu. Ce se așteaptă de la ispravnici? Nu să îngroape talentul primit în pământ, ci să fie găsiți credincioși în gestionarea lucrului încredințat lor. Amin.

Voi citi din capitolul 4, versetul 17: *„Pentru aceasta v-am trimis pe Timotei, care este copilul meu preaiubit și credincios în Domnul”*. Amin.

Am reflectat adesea asupra acestui verset și mi-a atras atenția în mod special expresia *„copilul meu preaiubit **și credincios**„*. Apostolul Pavel putea să spună simplu că Timotei este credincios. Dumnezeu este credincios, Timotei este credincios. Dar cum este apostolul Pavel? De asemenea credincios. Timotei era credincios cum era și părintele lui spiritual.

Timotei a fost trimis de Pavel să îndeplinească o misiune, a acceptat-o și a dus-o la bun sfârșit. Știm despre Timotei că a fost desemnat de Pavel să acționeze în numele său în diverse locuri. Timotei a fost găsit credincios în îndeplinirea sarcinilor încredințate.

Să ne gândim mai profund la acest aspect. Multe responsabilități ne sunt încredințate, inclusiv de către părinți. Cum ar trebui să fim găsiți? Neglijenți sau credincioși? Dacă suntem necredincioși în lucrurile mici, ni se vor încredința oare lucruri mai mari?

Ispravnicul necredincios avea un stăpân bogat, care nu avea legătură cu Dumnezeu. Nu i se cerea să fie credincios lui Dumnezeu, ci stăpânului său. Cum a fost acesta găsit? Domnul Isus îl folosește ca exemplu negativ, fiind găsit necredincios în gestionarea bunurilor încredințate. Risipea averea stăpânului.

Ce înseamnă să risipim averea cuiva? Să fim chemați de Dumnezeu și să nu ne pese. Mai grav este când unii chiar fură averea stăpânului. Nu furăm, dar risipim. Ni se dă o muncă, ni se încredințează o sarcină, și noi încercăm să o evităm, să ne eschivăm.

Să ne ajute Dumnezeu să înțelegem ce înseamnă credincioșia. Trei valori de mare importanță sunt: dreptatea, bunătatea **și credincioșia.** Să ne străduim să cultivăm aceste valori și să fim găsiți de Dumnezeu ca fiind credincioși. Când El ne va cerceta, să constate că suntem credincioși în lucrurile încredințate.

El este credincios și statornic în angajamentele pe care le face, fiind fidel și loial tuturor promisiunilor sale. Ne cheamă și pe noi să fim la fel, să ne străduim să devenim ca El. În acest proces, El lucrează cu noi, ne învață și ne ghidează prin diverse etape ale vieții. Dacă ne găsim în momente când suntem necredincioși în responsabilitățile încredințate, nu trebuie să ne pierdem speranța sau să credem că totul este pierdut, să ne încredințăm Domnului și El va lucra, căci credincioșia *este roada Duhului*.

Este esențial să eliminăm din viețile noastre atitudinile care ne pot face să semănăm cu *robul viclean*, care era nu doar viclen, ci și leneș. Acesta a căutat o cale de a evita munca. Dumnezeu să ne ajute să fim atenți și responsabili în îndeplinirea sarcinilor încredințate nouă de alții. Amin.

Sursa: *Credincioșia – Roada Duhului* — Cuvânt Curat
cuvantcurat.ro/predici-scrise/credinciosia-roada-duhului